

ประพาดิคนไม่เหมาะสม ย้ายได้ มิใช่กั้กั้แก้ง

บทนำ

วันนี้ผู้เขียนขอแนะนำเสนอบทความกรณีผู้บังคับบัญชา ได้ใช้ดุลพินิจในการออกคำสั่งย้ายข้าราชการ ให้ไปช่วยราชการยังส่วนงานอื่น เนื่องจากพิจารณาแล้วว่าการออกคำสั่งดังกล่าว ได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือวิธีการที่ได้คำนึงถึงข้อเท็จจริง เหตุผล ความจำเป็น ตลอดจนความเหมาะสมและประโยชน์ต่อหน่วยงาน ซึ่งบทความที่จะนำเสนอนี้ถือเป็นบทความที่น่าสนใจ สำหรับผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานราชการ ไม่ว่าผู้นั้นจะอยู่ในฐานะผู้บังคับบัญชา หรือผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้สนใจสามารถศึกษาได้จากบทความดังที่จะนำเสนอนี้ จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านไม่มากนักน้อ

หลักการและเหตุผล

การปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่ว่าจะในหน่วยงานใด ย่อมต้องประกอบด้วยผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน ซึ่งในการทำงานนั้น ผู้ปฏิบัติงานย่อมต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด การทำงานอาจมีเรื่องที่ไม่เข้าใจกันบ้าง ถือเป็นเรื่องที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ซึ่งหากเกิดการไม่เข้าใจกันในการทำงาน หากผู้บังคับบัญชาไม่เข้ามารับทราบถึงเหตุผลของการไม่เข้าใจกัน อาจทำให้ปัญหานั้นลุกลามส่งผลกระทบต่อหน่วยงานได้ ซึ่งการใช้ดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาให้ข้าราชการผู้ใดไปช่วยราชการ หรือช่วยปฏิบัติราชการยังส่วนงานอื่น อาจส่งผลกระทบต่อข้าราชการผู้นั้นได้ ซึ่งหวังว่าบทความที่นำเสนอต่อไปนี้จะ เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนเองให้ดีที่สุด

วัตถุประสงค์

เพื่อให้บุคลากรในองค์กรใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือบุคคลทั่วไปที่สนใจเข้ามาศึกษาข้อมูลดังกล่าว

เนื้อเรื่องบทความ

นายไ้ (ผู้ฟ้องคดี) รับราชการในตำแหน่งนายช่างไฟฟ้า ๖ ได้รับคำสั่งจากหัวหน้าฝ่ายซ่อมบำรุงให้ไปปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานซ่อมบำรุง ๖ ฝ่ายซ่อมบำรุงและกำจัดของเสีย ได้รายงานผลการตรวจสอบลิฟต์ซึ่งได้รับแจ้งว่าอุปกรณ์ชำรุดและให้รายงานผลการปฏิบัติงานย้อนหลัง ๓ เดือน นายไ้ (ผู้ฟ้องคดี) ได้ชี้แจงข้อเท็จจริง แต่ไม่ตรงตามประเด็นที่ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ชี้แจง และคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงรายงาน ว่า นายไ้ (ผู้ฟ้องคดี) มีปัญหาการทำงานกับผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งผู้ใต้บังคับบัญชาได้ร่วมกันลงชื่อไม่ขอยกใต้การบังคับบัญชาของนายไ้ (ผู้ฟ้องคดี) และหัวหน้าฝ่ายซ่อมบำรุงได้พิจารณาว่า หากให้นายไ้ (ผู้ฟ้องคดี) ยังทำงานอยู่ที่ฝ่ายซ่อมบำรุงและกำจัดของเสีย อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อการทำงานส่วนรวม นายไ้ (ผู้ฟ้องคดี) ได้ชี้แจงว่าตนไม่สามารถสั่งงาน หรือบังคับบัญชาผู้ใต้บังคับบัญชาได้ ผู้อำนวยการโรงพยาบาล (ผู้ถูกฟ้องคดี) จึงได้มีคำสั่งแบ่งงานใหม่ โดยให้นายชาติ ไปปฏิบัติหน้าที่แทนนายไ้ (ผู้ฟ้องคดี) และให้นายไ้ (ผู้ฟ้องคดี) มาปฏิบัติหน้าที่ช่วยงานหัวหน้า และต่อมาให้ไปช่วยราชการฝ่ายบริหารงานทั่วไป แต่นายไ้ (ผู้ฟ้องคดี) ขอไปช่วยราชการกองพัสดุแทน โดยให้เหตุผลว่าตนไม่ถนัดกับงานที่ได้รับมอบหมาย และเป็นโอกาสเสียโอกาสเจริญก้าวหน้าในตำแหน่ง ถูกดูหมิ่นจากเพื่อนร่วมงาน หลังจากที่ได้ยื่นร้องทุกข์ต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลแล้ว (ผู้ถูกฟ้องคดี) จึงได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว และให้กลับไปดำรงตำแหน่งเดิม

ศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยว่า ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๘๘ มาตรา ๙๐ ประกอบมาตรา ๙๙ กำหนดเป็นหลักการเอาไว้ว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการ โดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง ต้องไม่รายงานเท็จ การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จ และผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทำผิดวินัย และดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ใต้บังคับบัญชากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย โดยการป้องกันมิให้กระทำผิดวินัยนั้นผู้บังคับบัญชาต้องกระทำโดยการเอาใจใส่ สังเกตการณ์ และขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัยในเรื่องอันอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการป้องกันตามควรแก่กรณีได้

ดังนั้น การที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาล (ผู้ถูกฟ้องคดี) ในฐานะผู้บังคับบัญชามีอำนาจในการบริหารงานบุคคลให้เหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบ และต้องเอาใจใส่เพื่อขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัย ในเรื่องอันอยู่ในวิสัยที่สามารถดำเนินการป้องกันได้ การที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาล (ผู้ถูกฟ้องคดี) มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง เพื่อให้โอกาสผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน รวมทั้ง นายโก (ผู้ฟ้องคดี) และผู้ใต้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี ได้ให้ข้อเท็จจริง แสดงพยานหลักฐาน จากนั้นจึงมีคำสั่งให้นายโก (ผู้ฟ้องคดี) ไปช่วยงานและช่วยราชการ ตามคำสั่งดังกล่าว ถือว่าผู้อำนวยการโรงพยาบาล (ผู้ถูกฟ้องคดี) ได้ดำเนินการตามขั้นตอน วิธีการ ซึ่งได้คำนึงถึงข้อเท็จจริง และความจำเป็น ตลอดจนความเหมาะสมและประโยชน์ของหน่วยงาน โดยไม่มีอคติหรือมีเจตนากลั่นแกล้งนายโก (ผู้ฟ้องคดี) ได้รับความเสียหาย จึงถือว่าผู้อำนวยการโรงพยาบาล (ผู้ถูกฟ้องคดี) ได้ออกคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการแล้ว

สรุป

จากคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๑๗๒/๒๕๕๕ ได้วางบรรทัดฐานเอาไว้ว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐนอกจากจะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเอาใจใส่แล้ว ยังต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการอย่างเคร่งครัด เพื่อให้งานในหน้าที่ความรับผิดชอบเกิดประโยชน์สูงสุด และหากเจ้าหน้าที่ของรัฐประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการบริหารงานของหน่วยงาน ผู้บังคับบัญชาในแต่ละระดับย่อมมีอำนาจพิจารณาเพื่อให้มีการโยกย้ายสับเปลี่ยนหน้าที่ความรับผิดชอบให้เหมาะสมได้

หมายเหตุ อ้างอิงคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๑๗๒/๒๕๕๕

จัดทำโดย ฝ่ายวินัยและส่งเสริมคุณธรรม
กองการเจ้าหน้าที่

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์

ผู้เรียบเรียง นายจิรัฏฐ์ รوبرัตน์ นิติกรปฏิบัติการ